

Herois de la Catalunya Interior

Grup de música freaky-electrònica. Acaben de treure al mercat el seu primer àlbum que es pot comprar (Glamour Almo-Gabber) però ja són famosos a Internet on tenen CD i multitud de cançons per descarregar gratuïtament (www.herois.org). Són de la subcomarca del Moianès i actuen avui al vespre (23.00 h), a La Mercè de Girona, juntament amb el grup Bogarde, en la festa d'aniversari del col·lectiu l'Orella Activa. Contesta Lapelldeldiable.

«Agradi o no, som part del folklore català. Bevem tant de Salvat-Papasseit com d'Al Tall»

Tapi Carreras
girona.diaridegirona@epi.es

P Segons vostès, Girona és un poble «killo». Per què?

R Mercès per això de «vostès», veig que el seu diari sap distingir les persones importants. Probablement és més *killo* Salt però el fet que a Girona es barregin *killos*, botiguers i aquesta ànsia d'assemblar-se a Barcelona sense que ens noti ens va fer decidir perquè fos Girona qui surtís a la cançó *Poble killo*.

P Catalunya necessitava la seva música?

R Probablement no, però nosaltres tampoc necessitem tots aquests pelagaites que ens foten la mà a la butxaca dia rere dia pensant que no ens n'adonem, de tots aquests pseudoartistes que es creuen que fan quelcom per la cultura del nostre país, i de tots aquests que escriuen o participen a mitjans de comunicació i que es passen el codi deontològic per l'entrecreix, i tampoc ens queixem.

P Les seves cançons són nius de

provocació i bromes fàcils o lletres profundes i missatges de rerefons?

R Són cançons tan vàlides com altres que no s'atreixeixen, no entenem per què, a dir el que diuen les nos-

tres. Agradi o no som part del folklore català. Bevem tant de Salvat-Papasseit com d'Al Tall i qui no sàpiga veure-ho: Primer: que torni a agafar el costum d'anar a la biblioteca. I segon: la gent és prou gran-deta com per començar a tenir criteri. Ah, no hi ha res més savi que l'humor, sinó llegeixi els clàssics grecs.

P Per què s'han estat amagant la cara darrere una màscara durant anys? Vergonya, por, estètica?

R La màscara real és la que porten molts cada dia amb la seva expressió i reaccions hipòcrites de sentiments que van deixar enrere quan van fer el 12 anys. Ja portem aquestes màscares que diu vostè quan feiem amb el tractor o quan anem a comprar el pa, la nostra altra màscara la reservem per als que estimem, com ara el públic que ve als nostres concerts.

P Independentistes, comunistes, feixistes... què són? Per què alguna ideologia deuen tenir...

R No ens confongui. Som músics, no ideòlegs. És el poeta qui ens ha de fer tenir idees o el filòsof? És el trovador qui fa créixer el nostre esperit o el teòleg? Som únicament vilatans del nou mil·lenni que parlen de

coses que succeixen, res més.

P Tenen cançons que deixen malament els immigrants i persones amb discapacitats. Es consideren racistes?

R No hi estic d'acord. En tot cas, ens n'enfotem tant dels immigrants com dels d'aquí de tota la vida. Per què no? Amb autocensura -el gran mal d'aquest segle- no hi ha humor. Pregunti-li a Dante o a en Sisa. Diu que ens en fotem de les persones que vesteixen anomena discapacitades? No ens deu haver escoltat bé, per discapacitats els polítics que creuen que manen.

P Realment són uns patriotes (versionant temes com el Virolai o la Santa Espina) o simplement tant els fa tot?

R La resta del món sampleja des de Ravi Shankar a els monjos tibetans

i nosaltres no podem rendir tribut a les nostres cançons? Estimem els nostres ancestres culturals i venerem els que algun dia seran ancestres dels nostres néts. Visca la neosardana!

P Si un dia un grup diu en una cançó que els volen trencar les cames, com vostès desitgen a Gerard Quintana, què pot passar?

R Quintana ho ha afegit vostè, en tot cas l'ha traït el subconscient. Miri, nosaltres som els primers que ens en fotem de la nostra persona. Principi bàsic per riure-se'n dels altres. Si algun dia ens amenacen, tingui clar que ens fotrem un fart de riure.

P La Maria Pau Huguet els ha dit alguna cosa? (sense esmentar-la directament li diuen meuca i gata maula...)

R L'ha tornat a traïr el subconscient. Ai, ai! La Mari Pau va ser la nostra diva sexual durant anys, igual que la

gran Terelu Campos. Avui ja no ens interessin, ho sentim molt, només tenim ulls per a la Montse Nebrera i aquesta sí que ens ha dit que n'està orgullosa.

P Després d'arrasar en descàrregues per Internet, ara han tret un disc al mercat... Necessiten fer diners?

R Fer diners venent un disc? Esperem un moment que vaig al lavabo a riure. Aquí el que ha passat és que la voracitat de la majoria de discogràfiques per fer «quartos» venent els discs que moltes vegades robaven als músics se'ls ha tornat en contra i ara han de tancar la paradeta. Nosaltres, com a fermes amants d'allò *vintage*, només preteníem editar un disc en un format antiquat i a punt de desaparèixer. Sí, ens pot dir nostàlgics i acusar de ser una mica *mods*.

P Han estat censurats en alguns pobles quan ja havien estat contractats. Per això les seves noves lletres semblen més suaus que les primeres?

R Això de suavitat és un cavall de Troia. Particularment, per això, opino que aquesta suavitat de què vos-

«Volíem editar un disc en un format antiquat i a punt de desaparèixer. Sí, ens poden dir nostàlgics i una mica "mods"»

«A Sopa de Cabra no els versionaríem mai. Només ho fem a qui s'ho ha guanyat o qui fa cançons boniques»

tè parla només està en la forma, no en el contingut. Tenim una edat i ja no ens amaguem de res. Tenim un hemisferi cerebral madur i l'altre rabiosament adolescent. Són estúpids aquells que pensen que no deixant que toquem al seu poble, aconseguiran que joves i grans no ens escoltin. A www.herois.org som legió.

P Fora de la música, què són els components d'Herois?

R Pares, fills, amants i bons homes. **P Agafen primer una cançó i la barregen i versionen o miren que sigui fàcil de remesclar?**

R Les cançons surten i nosaltres únicament ens comportem com a vehicle. Amb els anys te n'adones que hi ha quelcom de místic en això de compondre. Un dia tens el cap buit i al dia següent tens quelcom semblant a un revelació i comences a escriure i a programar. Teologia musical, en podríem dir. Ens agrada que ens remescelin però tampoc ens dediquem a facilitar la feina a aquells que ho volen fer, això ja no és feina nostra.

P A quin grup mai versionarien?
R A Sopa de Cabra perquè no s'ho mereixen, a Il Divo perquè deslluixen la lírica i a Miquel Bosé per avorrit. Versionem a qui respectem, a qui s'ho ha guanyat o a qui fa cançons més boniques que les nostres. Llarga vida a l'electro!